جمهوری اطلاعات

ظرفیت‌های اقتصاد اطلاعات «داده‌های اداری»

حامد اکبری
پژوهشگر سیاست‌گذاری دولت الکترونیک

پس از شکل‌گیری دولت‌های مدرن و ظهور انواع تکنولوژی‌های حکمرانی، نقش داده‌ها و اطلاعات بسیار تعیین‌کننده شده است. دولت‌ها و حکمرانان همواره برای برنامه‌ریزی‌ها، سیاست‌گذاری‌ها، بسط و اعمال حاکمیت خود نیاز به داده‌ها و اطلاعات جامعه داشته و همواره با این چالش درگیر بوده‌اند. داده‌ها و اطلاعاتی را که به نوعی در فرایندهای حکمرانی و بوروکراتیک نقش داشته، مورد نیاز بوده یا تولید می‌شوند، «داده‌های اداری» یا «انبوه‌داده‌های اداری» Administrative Data می‌نامند. نفوذ فناوری‌های ارتباطی اطلاعات‌محور و اینترنت در خدمات الکترونیکی دولتی، حدود و ثغور تعریف داده‌های اداری را دچار تغییراتی اساسی کرده است. همچنین ظهور مفهومی‌کلان به نام دولت الکترونیک، نگاه به داده‌های اداری را بیش از پیش دچار دگرگونی کرده و به بحث مستقلی در ادبیات مرتبط با دولت الکترونیک تبدیل کرده است. آنچه این یادداشت قصد طرح آن را دارد، لزوم توجه به تفاوت مفهوم داده‌های اداری پیش از وجود دولت الکترونیک و پس از ظهور آن است.

داده‌های اداری به مفهوم کلاسیک و پیش از ظهور دولت الکترونیک، بیشتر ناظر بر داده‌ها و اطلاعاتی است که در ارتباط با فرایندهای درون‌سازمانی معطوف به وظایف دستگاه‌ها تعریف شده است. داده‌های اداری در فرایندهای طبقه‌بندی به اطلاعات تبدیل می‌شوند. اطلاعات نیز به‌نوبه خود با روش‌های تحلیلی (عمدتا با روش تحلیل همبستگی) به دانش تبدیل می‌شوند. مدیریت دانش در دولت و سازمان‌ها ناظر بر همین معناست که دانش کارشناسی شناسایی، ثبت، تسهیم و به‌کارگیری می‌شود. مدیریت دانش به معنای در دسترس قراردادن نظام‌مند اطلاعات و اندوخته‌های علمی است؛ به‌گونه‌ای که هنگام نیاز در اختیار افرادی که در سازمان نیازمند آنها هستند، قرار گیرند تا آنها بتوانند کار روزمره خود را با بازدهی بیشتر و مؤثرتر انجام دهند. سطح دیگری از داده‌های اداری به مفهوم کلاسیک نیز در ارتباط دستگاه‌ها با ارباب‌رجوع و در قالب پرونده‌های مراجعان تنظیم و با عنوان نظام بایگانی نگهداری می‌شود. مبنای نظری این دو فرم از داده‌های اداری، ایجاد ظرفیت برای مراجعه‌های احتمالی بعدی بوده که دستگاه‌ها به دلایل قانونی یا نیازهای تجربی خود، از این نوع داده‌های اداری حفاظت می‌کنند. از آنجا که ثبت داده‌های اداری صرفا برای مراجعه‌های بعدی، دیگر جواب‌گوی نیازهای مبتنی بر الگوی دولت الکترونیک نبوده، اساسا نگاه به داده‌های اداری را با تغییراتی اساسی مواجه کرده است. ارزشمندی و نیاز به داده‌های اداری، الگوهای ثبت، تجمیع، راستی‌آزمایی، به‌روزرسانی، دسترسی‌پذیربودن و دیجیتالی‌شدن آنها را ایجاد کرده و توسعه داده است. در الگوی جدید، داده‌های اداری از نقش منفعل خود خارج شده و کارکردی فعال در اکوسیستم خدمات مبتنی بر الگوهای دولت الکترونیک پیدا کردند. درک صحیح از ارزشمندی داده‌های اداری به‌مثابه عنصر فعال و شرط لازم برای توسعه دولت الکترونیک، نیاز به نگاهی اصولی و ساختاری به «اقتصاد اطلاعات داده‌های اداری» را ضروری می‌کند. امروزه داده‌های اداری را می‌توان در حوزه‌های متعدد جست‌وجو کرد و از وجوه مختلفی تشکیل شده‌اند. سطح نخست که نزدیک‌ترین حالت به الگوی سنتی پیشین است، داده‌هایی است که دستگاه‌ها در مسیر اجرای وظایف خود و ارائه خدمات عمومی ثبت و نگهداری می‌کنند. این داده‌ها غالبا در بستری برای انواع کنترل‌ها و پایش سطح بهره‌وری قرار می‌گیرند و همچنین ظرفیتی برای پردازش‌های دیگر به هدف مدیریت دانش سازمانی را ایجاد می‌کنند.

سطح دیگری از داده‌ها که تا پیش از این نمی‌توانستیم نام داده‌های اداری را بر آنها بگذاریم، داده‌های مورد نیاز دستگاه‌ها برای ارائه خدمات به مردم است. داده‌ها و اطلاعات پیش‌نیاز ارائه خدمات هم از مهم‌ترین داده‌های اداری است که دستگاه‌ها می‌توانند پیش از مراجعه افراد و شروع فرایند خدمات‌رسانی، به آن دست یابند. اطلاعات هویتی، استعلامات مدارک، اعتبارسنجی اظهارات و اطلاعات مرتبط با پرونده‌های دیگر ازجمله این داده‌هاست. سطح دیگر، داده‌هایی است که دستگاه‌ها می‌توانند از خلال فرایندهای اجرائی خود به آنها دست پیدا کرده و اقدام به ساختن بانک‌های اطلاعاتی موضوعی کنند. لازم به ذکر است که این اطلاعات چیزی بیش از داده‌ها و اطلاعاتی است که در ارتباط مستقیم با خدمات دستگاه می‌توان به آن دست یافت. مبنای نظری توجیه این اقدام، ارزشمندی اطلاعات برای استفاده ذی‌نفعان دیگر و مفهوم مهم «اطلاعات به‌مثابه دارایی» است.

ادامه در صفحه ۱۵

گزارش میدانی «شرق» از بازار داغ فروش امضای مهندسی

دلالان «پروانه»

شکوفه حبیب‌زاده: شهرک‌غرب، خیابان مهستان، ساختمان نظام‌مهندسی استان تهران؛ سازمانی که قرار است امور مهندسان شاغل در عرصه ساخت‌وساز را سامان دهد. همان حوالی برچسب‌های مجری ذی‌صلاح، طراحی پایه یک و دو، استحکام بنا، تأیید نما، سرپرست کارگاه، طراحی و نقشه، فاز دو معماری، آزمایش خاک، تأییدیه آتش‌نشانی و... (خرید پروانه معماری، عمران، مکانیک، برق و...) به سطل‌های زباله و کف خیابان و پیاده‌روها چسبیده است. تلاش شهرداری برای جمع‌کردن آنها موفقیت‌آمیز نیست. جمع می‌شوند و فردا روز از نو و روزی از نو. کاری که بازارش داغ است این حرف‌ها سرش نمی‌شود.

ماجرا چیست؟

مهندسان به‌صورت شخص حقیقی دارای پروانه اشتغال هستند و می‌توانند به‌صورت حقیقی کار کنند و ظرفیت اشتغال ثابتی هم دارند. اگر این مهندسان، با مهندسان دیگر جمع شوند و گروهی کار کنند، ظرفیت اشتغال آنها افزایش می‌یابد. حال اگر شرکت راه‌اندازی کنند و پروانه اشتغال خود را در آن شرکت استفاده کنند، ظرفیت اشتغال آنها افزایش می‌یابد. هدف قانون‌گذار از این ضابطه، ایجاد انگیزه برای کار تیمی و گروهی بوده؛ اما برخی از این معادله سوءاستفاده می‌کنند و برای افزایش ظرفیت اشتغال یک شرکت، پروانه و ظرفیت اشتغال مهندسان را خریداری می‌کنند؛ بدون اینکه تعهدی برای حضور مهندسان در پروژه قائل باشند. بسیاری از کارشناسان معتقدند شایع‌بودن این‌دست اقدامات را باید در اخلاق حرفه‌ای ازدست‌رفته جست‌وجو کرد. هرچند دور از انصاف است اگر نادیده بگیریم بسیاری از مهندسان ساختمان نیز حاضر نیستند با هیچ رقم درشتی هم پروانه خود را به‌غیر بدهند. اینها را منوچهر شیبانی‌اصل، عضو شورای انتظامی نظام‌مهندسی ساختمان و مدیرکل دفتر توسعه مهندسی ساختمان وزارت راه‌وشهرسازی به «شرق» می‌گوید. به گفته او، چندی پیش معاونت امور مسکن و ساختمان وزارت راه‌وشهرسازی در بخش‌نامه‌ای موارد نادرست استفاده از پروانه اشتغال و واگذاری آن و اقدامات صوری و عواقب آن را اعلام کرده و دارندگان پروانه اشتغال را ملزم کرده بود در صدور یا تمدید یا تجدید پروانه اشتغال‌به‌کار اشخاص حقیقی، یک نسخه با قید «مطالعه نموده و از مفاد فوق اطلاع یافتم» و مهر و امضای متقاضی اخذ و در پرونده مربوط نگهداری کنند. صدور این بخش‌نامه واکنش تندی را از سوی برخی افراد منتفع به همراه داشت. آنها تمایلی به ثبت، ربط و رصدشدن نداشتند؛ اما در نهایت مجبور به پذیرش و امضا پای این بخش‌نامه شدند. پیش‌تر که ماجرای «دلالی با امضای مردگان» مطرح شده بود، برخی از مسئولان نظام‌مهندسی از درِ انکار برآمدند و این اتفاقات را معطوف به دولت دانستند. جابر نصیری، عضو هیئت‌مدیره سازمان نظام‌مهندسی استان تهران، گفته بود: «به‌جرئت می‌توان گفت در این فرایند، بیشترین انجام‌ندادن وظیفه از سوی ارگان‌های دولتی، ازجمله شهرداری‌ها، وزارت راه‌وشهرسازی و... است». این گفته او، جرقه یک همکاری را زد. خبرنگار «شرق» در قالب یک مهندس معمار با همکاری وزارت راه‌وشهرسازی بازدید از برخی شرکت‌ها را در برنامه‌های خود می‌گنجانند.

امضافروشی ارزان!

چند شماره از برچسب‌های حوالی سازمان نظام‌مهندسی تهران را برمی‌دارم؛ فهرست بلندبالایی از شماره برخی خریداران پروانه‌های پایه‌یک، دو و سه، به خط موبایل برخی مقامات مسئول! را هم در دست دارم. چندی است که برخی از مسئولان نظام‌مهندسی در مقابل خبر شایع‌بودن امضافروشی جبهه گرفته‌اند. وسوسه می‌شویم صحت و سقم این ادعاها را با همین شماره‌ها چک کنیم.

به اولین شماره زنگ می‌زنم؛ بعد از چند بوق، خانمی از آن سوی تلفن پاسخ می‌دهد:

– بفرمایید.

+ تماس گرفتم شرایط شما را بپرسم. قصد دارم پروانه‌ام را حقوقی کنم. پروانه پایه‌دو معماری هستم.

– پروانه طراحی و نظارت دارید خانم مهندس؟

+ بله

– به صورت حقوقی کار می‌کنید. سهمیه ۹۶ شما مدنظر ماست. تمام سهمیه شما را هم یکجا خریداری می‌کنیم. پرداختی هم ۶.۵ میلیون تومان است. این رقم برای عضو هیئت‌مدیره خارج از شرکاست.

+ مسئولیتی برای من ندارد؟

– شرکت ۲۰ساله مشاور است و هیچ مسئولیتی را متوجه شما نمی‌کند. اتفاقا همه مسئولیت‌ها را از شما می‌گیرد که در موضوعات شرکت دخیل نباشید.

+ نکته دیگر اینکه من نمی‌توانم حضور داشته باشم. این حضورنداشتن برای من ایجاد مشکل نمی‌کند؟

– فقط پروانه شما مدنظر ماست. پروانه را می‌گیریم و مبلغ کلی را پرداخت می‌کنیم.

تعهد رسمی در دفترخانه

به شماره بعدی زنگ می‌زنیم؛ یکی از دوستان وزارت راه همکاری می‌کند.

– در ارتباط با اس‌ام‌اس شما درباره خرید پروانه مهندس معمار پایه‌یک تماس گرفتم. مدتی ایران نبودم و پروانه‌ام آزاد آزاد است. پنج‌ماهی است برگشته‌ام.

+ اینجا برای عضو هیئت‌مدیره پروانه چند نفری را در رشته‌های مختلف می‌خواهیم که بتوانیم با پروانه‌های مدنظر، برای شرکت پروانه نظام‌مهندسی بگیریم.

+ قیمت پروانه پایه‌یک چقدر است؟

– سالانه حداقل حدود ۱۳میلیون تومان.

+ چه مسئولیتی دارد؟ من عملا نمی‌توانم حضور داشته باشم.

– هیچ مسئولیتی ندارد. حضور شخص مهم نیست. مدرک را ارائه می‌دهیم و شرکت تعهد می‌دهد که از مدرک شما سوءاستفاده‌ای نمی‌شود و این پروانه برای اخذ پروانه نظام‌مهندسی برای شرکت است. برای یک‌سال پروانه شما اینجا می‌ماند و بعد از آن، اگر نیاز باشد پروانه شما تمدید می‌شود. شرکت تعهد رسمی از دفترخانه می‌دهد که شما تعهدی ندارید و مسئولیتی معطوف به شما نیست.

+ شنیدم وزارتخانه جدیدا از حقوقی‌ها تعهد می‌گیرد.

– صحت ندارد. فقط خوداظهاری داریم که قبلا هم بوده و چیز جدیدی هم نیست. آنجا اظهار می‌کنید که تمام‌وقت در آن شرکت هستید. صوری است، نگران نباشید. از ازل بوده و چیز جدیدی نیست.

+ وقتی پروانه را آنجا می‌گذارم، قراردادی بسته می‌شود؟

– بله قرارداد بسته می‌شود که پروانه شما در اختیار شرکت است.

+ یعنی روی پروژه قرارداد نمی‌بندید؟

– نه. روی همکاری مشترک سالانه قرارداد می‌بندیم که سال‌به‌سال هم تمدید می‌شود.

+ مالیاتی، چیزی به این مبلغ تعلق نمی‌گیرد؟

– هر سال که شما اظهارنامه می‌دهید، آنجا باید قرارداد را ارائه دهید و وقتی ببینند مبلغ شما از مبلغ حداقلی برای دریافت مالیات (امسال ۱۵میلیون و ۶۰۰ هزار تومان بود) کمتر است، از پرداخت مالیات معاف می‌شوید.

+ اجازه دهید فکر کنم. چون اولین جایی است که تماس می‌گیرم. ببینم قیمت شرکت‌های دیگر چگونه است...

– بسیار خب. خدانگهدار.

شرکت‌ها بو برده‌اند

با چند شماره دیگر هم تماس می‌گیریم. موردها زیاد است و بازار هم داغ. چند آدرس را به‌عنوان نمونه برمی‌داریم و با آدرس چند شرکت صوری، راهی خیابان می‌شویم.

به یکی از این آدرس‌ها مراجعه می‌کنیم. خبر رسیده موضوع بازدید از شرکت‌ها، زیرپوستی به بسیاری از این شرکت‌های حقوقی رسیده. کار سخت می‌شود. بااین‌حال وارد شرکت می‌شویم.

نماینده شرکت که نوع برخوردش بیشتر شبیه دلال‌هاست، از امتیازهای این کار می‌گوید و اطمینانی که از ازل برای چنین حرفه‌ای وجود داشته. قبحی در کار نیست. دورزدن قانون را با افتخار بیان می‌کنند.

مکالمات بالا تکرار می‌شود. می‌گوید: «مسئولیتی ندارید، این بند را در الحاقیه قرارداد هم می‌نویسیم تا آسوده‌خاطر باشید». از او درباره زمانی می‌پرسیم که برای بازرسی به شرکت می‌آیند: «مشکلی نیست. ممکن است برای سرکشی پروژه رفته باشید و موقع بازرسی در شرکت حضور نداشته باشید؛ مشکلی پیش نمی‌آید. اگر بخواهند گیر بدهند به ما گیر می‌دهند. ما هم کار داریم و سر پروژه‌ایم. به‌هرحال شرکت مجری هستیم!».

به گوشی‌اش نگاهی می‌کند. حال وقتی از او قرارداد را طلب می‌کنیم، از در احتیاط وارد می‌شود. به نظر می‌رسد شک کرده. پیش‌نویس قرارداد را برای شما می‌فرستم. الان کمی دیرم شده: «خانم من شما را قبلا ندیده‌ام؟». دم به تله نمی‌دهیم و قرارومدار رد و بدل‌شدن پروانه و پیش‌نویس قرارداد را در تلگرام به هم می‌دهیم.

فعالیت مهندسی ساختمان با نقاب شرکت بیمه!

برای دیدن شرکت‌هایی می‌رویم که آدرس داده‌اند، اما نامه‌های سازمان به آنها برگشت خورده. به نظر می‌رسد، صوری هستند. تابلویی وجود ندارد. به داخل برج می‌رویم. شرکت برج‌سازان ... .

از نگهبان سراغ این شرکت را می‌گیریم. گویی برای هزارمین بار توضیح می‌دهد: «حدود یک‌سالی‌است که نیستند. قبلا هم با تابلوی بیمه ... کار می‌کردند. فقط می‌آمدند نامه‌ها را تحویل می‌گرفتند». به واحد موردنظر در ساختمان می‌رویم. خالی است. زنگ می‌زنیم و کسی در را باز نمی‌کند. درهمین‌حین از داخل سازمان نظام‌مهندسی خبر می‌رسد این بازدید لو رفته. گویا اخبار به‌صورت زیرپوستی به گوش همه رسیده و شرکت‌های حقوقی آماده‌اند.

بیرون می‌آییم. سراغ آدرس بعدی را می‌گیریم. بعد از کلی چرخیدن و نیافتن به آدرس می‌رسیم. انتهای یک کوچه در آفریقا. خانه‌ای متروکه که به نظر می‌رسد سال‌ها خالی است، مقصد این آدرس است. قفل بر در است و حتی دکمه‌های زنگ هم از جا کنده شده‌اند! همسایه‌ها هم خبری ندارند. هیچ‌کس از صاحب اصلی این خانه متروکه هم حتی خبر ندارد.

خریدوفروش چراغ خاموش

خسته، به دنبال آدرس بعدی راهی می‌شویم. ساختمانی پنج‌طبقه حوالی سیدخندان. نوساز است. نه تابلویی دارد و نه هیچ نشانه‌ای. چراغ خاموش به خرید و فروش پروانه مشغول‌اند. از پیش هماهنگ می‌کنیم که مشکلی برای دیدار و قرار ملاقات نباشد. بعد از تعارفات مرسوم، می‌نشینیم تا درباره قرارداد نگرانی‌هایمان را برطرف کند.

– خانم مهندس پروانه‌تان را می‌دهید تا قرارداد را ببندیم؟

+ قرارداد همراهم نیست. الان کمی نگران هستم. آمده‌ام برای جزئیات بیشتر.

– تا حالا پروانه‌تان را حقوقی نکردید؟

+ خیر

با تعجب می‌گوید: «پایه دو هستید...».

+ خودم کار کردم.

قرارداد را می‌آورد تا نگرانی‌ام برطرف شود. با دقت قرارداد را مطالعه می‌کنم. خطاب به من و همراهم (کارشناس وزارت راه‌وشهرسازی که خود را معرفی نمی‌کند)، می‌گوید: «مطمئن باشید، مشکلی نیست. اولین نکته آن است که با چه شرکتی کار می‌کنید.

خیلی شرکت‌ها به واسطه وسوسه کار نظارتی که به سازمان نظام‌مهندسی ارجاع می‌شود، شرکت ثبت کردند که کار نظارت بگیرند. نظارت هم به شرکت‌های تازه‌تأسیس خوب ارجاع می‌شود. به همین دلیل سال گذشته بسیاری از مهندسانی که پروانه‌شان را در اختیار ما گذاشتند، به این شرکت‌های کوچک رفتند. شما الان با بازار تماس بگیرید تا ۱۵ یا ۱۷ تومان هم قیمت می‌دهند، اما چون شرکت کوچک هستند، یک مهندس بیشتر ندارند، پرداختی برایشان مهم نیست فقط می‌خواهند پروانه مهندسان را نگه دارند. بسیاری از مهندسان نمی‌دانند و تبعات آن را در نظر نمی‌گیرند. آنها پیشینه ندارند و ممکن است دچار مشکل شوند. برخی از شرکت ما برای رقم‌های پایین خارج شدند اما امسال دوباره برگشتند».

بازهم بازارگرمی می‌کند: «آنها در پرداختی‌ها هم مشکل دارند ولی ما نه. توافق کردیم به شما ۶.۵ برای پایه دو بدهیم. همان لحظه که قرارداد را بستیم ۳.۵ به شما چک می‌دهم و روز خوداظهاری هم سه تومان دیگر چک روز می‌دهم. از سال بعد روال بر این است که یک ماه زودتر تماس می‌گیریم در تاریخ قرارداد، قرارداد را تمدید می‌کنیم و چک یک‌ماهه نهایت در یک پرداخت به شما می‌دهیم. می‌دانید که پرداخت یکباره خیلی بهتر است تا تقسیط چک».

همراهم می‌پرسد: «برای خانم مهندس، مسئولیتی ندارد؟».

می‌گوید: «هیچ مسئولیتی ندارد. خارج از شرکا است. نگاه کنید. در بند این قرارداد نوشتیم: شرکت متعهد می‌شود هرگونه مسئولیت مالی اعم از مالیات، بیمه، اجاره و... درباره سهمیه واگذارشده مهندس و هرگونه بدهی به اشخاص حقیقی و حقوقی خود را عهده‌دار بوده و به‌هیچ‌عنوان مسئولیتی از بابت سهمیه واگذارشده به عهده عضو هیئت‌مدیره نخواهد بود».

+ اما شنیدم وزارت راه‌وشهرسازی چندوقتی است که سر موضوع حضور مهندسان سر پروژه حساس شده...

– بله کمی حساس شده و یک فرم جدید را هم اضافه کرده، اما مشکلی نیست. الان بیشتر از ۵۰۰ مهندس داریم که هیچ‌کدام هم در شرکت نیستند.

با تعجب می‌پرسیم: «۵۰۰ نفر»! با لبخند تأیید می‌کند.

+ همه در یک شرکت فعالیت می‌کنند؟

– نه، ما در این ساختمان پنج‌طبقه در هر طبقه یک شرکت داریم و در یک مجموعه با هم کار می‌کنیم. البته ۵۰۰ مهندس، پشت پروانه ما هستند و حدود صد پرسنل که کارها را هماهنگ می‌کنند. طبقه چهار مهندسان طراحی هستند، طبقه دوم نظارت و اجرا، طبقه سوم امور بین‌الملل، طبقه پنجم هم مدیریت. اینجا هم فعالیت مربوط به هماهنگی‌هاست. البته ما در شهریار و ملارد هم شعبه داریم. هم در زمینه اجرا، ژئوتکنیک و هم طراحی و نظارت. اینکه نگرانید بیایند بازرسی، اصلا مشکلی نیست. مدیر اینجا خودش در وزارتخانه کار می‌کند. پیش از آنکه راهی بازدید شویم، مسئولان گفته بودند که زیاد می‌شنوید که مهره در وزارتخانه، نظام‌مهندسی یا شهرداری دارند. تعجب نکنید. برای جلب اعتماد است.

ادامه در صفحه ۸

خبر

حذف بانک مرکزی از فهرست شرکت‌های مکلف به حسابرسی

● به گزارش مهر، هیئت وزیران مصوب کرد نام بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران از فهرست شرکت‌های دولتی مکلف به انجام حسابرسی عملیاتی حذف شود. این مصوبه در جلسه مورخ ۱۳۹۶/۰۸/۱۴ هیئت وزیران تصویب و با شماره ۱۰۱۵۴۹ مورخ ۱۳۹۶/۰۸/۱۶ از سوی معاون‌اول رئیس‌جمهور ابلاغ شد.

زیان سالانه ۴۰ تریلیون ریالی دولت ایران از اقتصاد زیرزمینی

● بررسی‌ها نشان می‌دهد حدود ۳۰ درصد فعالیت‌های اقتصادی در ایران، در قالب اقتصاد غیررسمی انجام می‌شود که در نتیجه دولت ایران سالانه از ۴۰ تریلیون ریال درآمد مالیاتی محروم می‌شود. به گزارش تسنیم به نقل از پایگاه خبری المانیتور، بر اساس مطالعه‌ای که اخیرا انجام شده، حدود ۳۸ درصد از فعالیت‌های اقتصادی انجام‌شده در سال ۱۳۹۳ به بخش اقتصاد غیررسمی تعلق داشته است که موجب شده دولت از ۴۳ تریلیون ریال درآمد مالیاتی‌ای که باید از این بخش می‌گرفت، محروم باشد. این رقم معادل کل یارانه‌ای است که دولت ایران هر سال به صورت نقدی به شهروندان پرداخت می‌کند. برخی از این فعالیت‌های اقتصادی غیررسمی لزوما غیرقانونی هم نیستند، بلکه مشاغل قانونی‌ای هستند که خارج از ساختارهای اقتصادی قابل‌رؤیت‌اند.

توضیح

انتظار برای انتشار گزارش رسمی
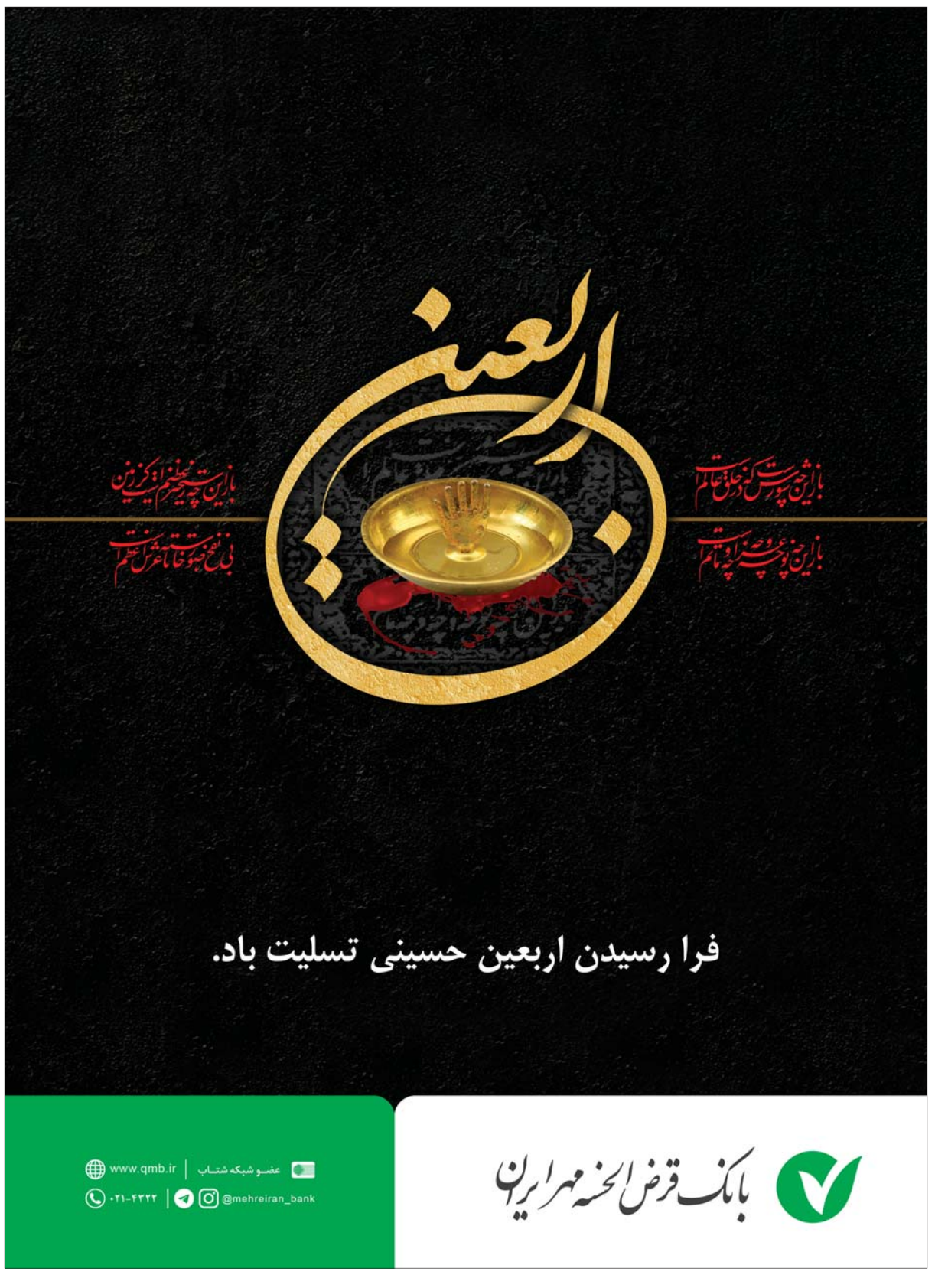
● **شرق:** چندی پیش روزنامه «شرق» در گزارشی با عنوان «دکل نفتی در آتش جنس چینی سوخت» منتشرشده در تاریخ ۱۳ آبان ۹۶، به ماجرای حادثه آتش‌سوزی دکل ۹۵ فتح مستقر روی چاه ۱۴۷ میدان رگ‌سفید در گفت‌وگو با یک منبع آگاه پرداخته بود. «شرق» این مسئله را بر خود واجب می‌داند که اعلام کند هنوز نتایج رسمی کارشناسی از علت این حادثه رسما اعلام نشده است، بنابراین نمی‌توان به قطعیت، بر این موضوع صحه گذاشت، هرچند در گزارش یادشده نیز بر این نکته تاکید کرده بودیم.